

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/30/2021
Identifikačné číslo spisu: 7119205768
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7119205768.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej v spore žalobcu Ing. X. V., nar. X.X.XXXX, bytom R. proti žalovanému X. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N. zast. JUDr. Zuzana Adamová Tomková, advokátka, so sídlom Boženy Němcovej 1, Vranov nad Topľou, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31Cbi/5/2019, o určenie popretej pohľadávky, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 4CoKR/8/2020-186, zo dňa 27. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 31Cbi/5/2019-142, zo dňa 5.2.2020, zastavil konanie a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky, ak ide o účinné popretie pohľadávky iba veriteľom, je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške určenej zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“). Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že predmetný preddavok nemá charakter súdneho poplatku, ako tvrdil žalobca. Tiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že ZKR nestanovuje lehotu na zaplatenie uvedeného preddavku, pričom tento stanovuje lehotu na jeho zaplatenie do uplynutia lehoty na popretie pohľadávky, a teda buď do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok alebo do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

3. Zhrnul, že nakoľko žalobca nezložil na účet správcu v zákonom stanovenej lehote preddavok na trovy konania, pretože lehota na zaplatenie predmetného preddavku vo vzťahu k žalobcovi uplynula dňom 18.4.2019, pričom žalobcom bol preddavok zložený na účet správcu až dňa 5.8.2019, tak zastavil predmetné konanie v súlade s ust. § 32 ods. 11 ZKR.

4. Na základe žalobcom podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 4CoKR/83/2020-186 zo dňa 27.8.2020 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Uviedol, že preddavok na trovy konania je povinný zložiť veriteľ, ktorému bola popretá pohľadávka iným veriteľom a tento sa rozhodne podať žalobu o určenie popretej pohľadávky (povinnosť zložiť preddavok veriteľ nemá, ak pohľadávku poprel aj správca). Z ustanovenia § 32 ods. 11 ZKR vyplýva, že žalobca musí už pri podaní incidenčnej žaloby preukázať, že zložil preddavok v stanovenej výške (keďže podmienkou podania návrhu je zloženie preddavku riadne, t.j. v stanovenej výške a včas, najneskôr podaním žaloby), inak súd konanie zastaví. Nezaplatenie preddavku v správnej výške a v zákonom stanovenej lehote znamená nesplnenie povinnosti stanovenej ZKR a vedie k zastaveniu konania bez toho, aby súd alebo správca žalobcu na jeho zaplatenie (resp. dopltenie) vyzýval.

6. K žalobcom poukazovanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) zo dňa 31.1.2018, sp. zn. 4Obdo/3/2017, odvolací súd uviedol, že toto vychádzalo z právnej úpravy účinnej v roku 2015, ktorá bola nejednoznačná, preto dovolací súd (rozhodol) poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II.ÚS/1/2004, podľa ktorého výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva a v prípadoch, keď nejednoznačné znenia navzájom súvisiacich zákonov (v danej veci ZKR a ZoSP) pripúšťajú viaceré výklady a výsledky interpretácie, je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale ho garantoval. S účinnosťou od 1.1.2018 sa však zmenila právna úprava § 32 ZKR, ktorá je jednoznačná, preto nemožno dôjsť k inému záveru ako tomu, že žalobca nesplnil svoju povinnosť danú mu § 32 ods. 11 a 12 ZKR; pretože nepreukázal, že pri podaní incidenčnej žaloby zaplatil preddavok riadne a včas, preto súd prvej inštancie nemal inú možnosť, len konanie zastaviť. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne vysvetlil, a teda nemožno ho označiť za arbitrárne a nepreskúmateľné.

7. Žalobca podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie s odkazom na ust. § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) a zároveň podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Dovolaciemu súdu navrhol rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zároveň žiadal priznať mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

8. Rozhodnutia súdov nižších inštancií označil za nepreskúmateľné a arbitrárne. Tvrdil, že rozhodnutie odvolacieho súdu neposkytuje dostatočný podklad pre akceptáciu jeho právnej argumentácie, nakoľko sa odvolací súd nevyjadril k argumentácii žalobcu. Obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie označil za vydané v rozpore so zákonom a s výkladom dotknutej právnej úpravy najvyšším súdom.

9. Písomným podaním, datovaným dňom 30.5.2022, zoberal žalobca svoje dovolanie v celom rozsahu späť, navrhujúc dovolaciemu súdu, aby dovolacie konanie zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Dôvody späťvzatia neuviedol.

10. Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca ako dovolateľ vzal svoje dovolanie v celom rozsahu späť pred rozhodnutím dovolacieho súdu o dovolaní, najvyšší súd dovolacie konanie podľa § 446 CSP zastavil.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 256 ods. 1 CSP, z dôvodu, že žalobca späťvzatím dovolania procesne zavinił zastavenie konania, a preto priznal plnú náhradu trov protistrane. O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.